

SXEDIO.368

12.11.56: Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΞΕΡΑΡΚΑΚΑΣ ΣΕ ΑΠΟΤΟΜΗ ΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ ΚΑΛΟΠΑΝΑΓΙΩΤΗ-ΛΕΥΚΑΣ ΜΕ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ ΔΡΑΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ ΓΙΩΡΚΑΤΖΗ

Η μάχη της Ξεραρκάκας έγινε στις **12** Νοεμβρίου **1956** σε μια απότομη στροφή του δρόμου Καλοπαναγιώτη-Λεύκας.

Στη μάχη αυτή πήραν δυο αντάρτικες ομάδες, του Μάρκου Δράκου και του Πολύκαρπου Γιωρκάτζη, οι οποίες διέμεναν σε ξεχωριστά φυλάκια στην περιοχή Καλοπαναγιώτη.

Αξίζει να αναφερθεί ότι υπεύθυνος-τροφοδότης των ανταρτών ήταν ο Ανδρέας Παυλίδης, από τον Καλοπαναγιώτη, ο οποίος ήταν και ο μόνος που γνώριζε πού βρίσκονταν και τα **13** κρησφύγετα των ανταρτών στην περιοχή.

Σ' αυτή την επιχείρηση οι αντάρτες είχαν στη διάθεση τους και μια αντιαρματική μπαζούκα, κάτι πολύτιμο για την εποχή.

Ακόμα ήσαν εξοπλισμένοι με Μπρεν, Στεν, Τόμσον και τη Μπαζούκα, ενώ είχαν στη διάθεση τους και χειροβομβίδες.

Η τοποθεσία που είχε επιλεγεί για την ενέδρα ήταν εξαιρετικά βοηθητική για τους αντάρτες. Βρισκόταν σε μια προστατευμένη στροφή του δρόμου και τους έδινε κάλυψη και προστασία από τους Άγγλους ενώ από την άλλη ήταν πολύ δύσκολο να φθάσουν κοντά τους γιατί οι θέσεις τους βρίσκονταν σε απόκρημνη πλαγιά.

Η επιχείρηση άρχισε τρεις μέρες νωρίτερα. Σύμφωνα με τον Τεύκρο Λοϊζου, μέλος της ομάδας του Μάρκου Δράκου, οι δυο ομάδες ξεκίνησαν από τα λημέρια τους στις **9** Νοεμβρίου κι έφθασαν στο χώρο της ενέδρας ύστερα από πορεία πολλών ωρών.

Τους αντάρτες οδήγησε στην περιοχή, από διαφορετικά σημεία ο τροφοδότης τους Ανδρέας

Παυλίδης. Η μια ομάδα δεν είδε από πού έφθασε στην περιοχή η άλλη. Ήταν κι αυτός ένας από τους βασικούς κανόνες για τον Παυλίδη που πολλές φορές είχε τον τελευταίο λόγο στις μετακινήσεις των ανταρτών και τις επαφές που είχαν μεταξύ τους και με άλλα στελέχη της οργάνωσης.

Ο Παυλίδης αποχώρησε από την περιοχή κι έστειλε τον συνεργάτη του Αγροφύλακα Αντρέα Χουρμούζιο, από τον Οίκο, σ' ένα ψηλό σημείο της οροσειράς που δέσποζε του Οίκου να παρακολουθεί. Οι οδηγίες του ήταν αν εντόπιζε ύποπτες κινήσεις να κατευθυνόταν προς την περιοχή της Ξεραρκάκας και να ειδοποιούσε τους αντάρτες.

Σαν οι αντάρτες έφθασαν στο σημείο της ενέδρας άρχισαν να δημιουργούν θέσεις σε σημεία που δέσποζαν του δρόμου.

Εμειναν στις θέσεις τους τρεις μέρες και τρεις νύκτες περίπου περιμένοντας το στόχο τους. Λόγω όμως των επιχειρήσεων που διενεργούσαν τότε οι Άγγλοι στη διώρυγα του Σουέζ η διακίνηση των βρετανών ήταν πολύ περιορισμένη. Αυτό το διάστημα, ωστόσο, έδωσε στους αντάρτες την ευκαιρία να βελτιώσουν όσο μπορούσαν καλύτερα τις θέσεις τους και να καταστρώσουν το δρόμο διαφυγής μετά που θα εκδηλωνόταν η ενέδρα.

Σ' αυτή την επιχείρηση, σύμφωνα με τον Αντωνάκη Κυριάκου, από τη λύση, της ομάδας του Πολύκαρπου Γιωρκάτζη, αυτός κρατούσε τη Μπαζούκα την οποία μετέφερε μέχρι το σημείο της ενέδρας. Ο Πολύκαρπος Γιωρκάτζης κρατούσε το αυτόματο του.

Την τελευταία στιγμή, πριν αρχίσει η επιχείρηση αντάλλαξαν όπλα.

Έτσι ο Γιωρκάτζης με τη Μπαζούκα ετοιμάστηκε να τη δοκιμάσει και να τη χρησιμοποιήσει για πρώτη φορά στην πράξη.

Δίπλα του ο Κώστας Λοΐζου, από το Μαραθόβουνο, της ομάδας του Μάρκου Δράκου, κρατούσε το αγαπημένο του Μπρεν.

Γύρω στις εννέα το πρωί της 12ης Νοεμβρίου

έκαμαν την εμφάνισή τους από μακριά τρία αυτοκίνητα γεμάτα στρατιώτες που πήγαιναν από τον Πεδουλά στη Λεύκα. Σε λίγο θα περνούσαν από την ενέδρα που είχαν στήσει οι αντάρτες.

Περίμεναν να φθάσουν σε ακτίνα βολής κι' άρχισαν να βάλλουν εναντίον τους με όλη τη δύναμη του πυρός που διέθεταν.

Το πρώτο από τα αυτοκίνητα δέχθηκε καταιγισμό πυρών. Ο Γιωρκάτζης που στεκόταν στην ίδια θέση με τον Αντωνάκη Κυριάκου σημάδεψε το αυτοκίνητο και πάτησε τη σκανδάλη. Ομως το βλήμα της Μπαζούκας κτύπησε στην άκρη της δόμης κι όχι στο στόχο του.

Η έκρηξη που προκάλεσε το βλήμα συνέβαλε, ωστόσο, κι αυτή, στον αιφνιδιασμό των Βρετανών.

Από τα πυρά που ρίφθηκαν εναντίον του αυτοκινήτου, ο οδηγός του τραυματίστηκε και στην προσπάθειά του ν' αποφύγει τα πυρά, έστριψε το τιμόνι από την αντίθετη κατεύθυνση κι αποφεύγοντας το γκρεμό σταμάτησε το αυτοκίνητο στην άκρη του δρόμου.

Η μανούβρα που έκαμε, στάθηκε τυχερή γι' αυτόν γιατί ο δρόμος είχε μείνει ελεύθερος κι έτσι τα άλλα δυο αυτοκίνητα που ακολουθούσαν μπόρεσαν και πέρασαν από το σημείο της ενέδρας κι απέφυγαν τα πυρά των ανταρτών.

Ετσι εκτός του ότι οι Αγγλοι δεν παγιδεύθηκαν στα αυτοκίνητά τους μέσα στο δρόμο, πράγμα που θα τους άφηνε για λίγα λεπτά εκτεθειμένους στα πυρά των ανταρτών, βρήκαν την ευκαιρία να πάρουν θέσεις μάχης κι άρχισαν ν' απαντούν στα πυρά των ανδρών της ΕΟΚΑ.

Σύμφωνα με το σχέδιο της ενέδρας, σαν ο Γιωρκάτζης κι οι άνδρες της ομάδας του εξεκένωσαν τα όπλα τους, εγκατέλειψαν αμέσως τις θέσεις τους κι αποχώρησαν από τη σκηνή. Αυτές εξ άλλου ήταν κι οι ρητές οδηγίες που είχαν από το Διγενή, ο οποίος ήθελε οι αντάρτες να κτυπούν και να φεύγουν αμέσως κι όχι να μένουν στο σημείο που βρίσκονταν και να δίνουν μάχη.

Οι στρατιώτες που επέβαιναν στο τρίτο όχημα είχαν στη διάθεση τους όλμο. Τον έστησαν πρόχειρα, κι ανταπέδωσαν τα πυρά με βλήματα, ενώ προσπάθησαν να περικυκλώσουν τους αντάρτες.

Ήταν η πρώτη φορά που οι Άγγλοι χρησιμοποιούσαν όλμους εναντίον των ανταρτών.

Όπως παρατηρεί ο Τεύκρος Λοΐζου "οι Σκώτοι στρατιώτες άρχισαν να αντιπυροβολούν αμέσως, συγχρόνως δε να βάλουν και με όλμους. Ευτυχώς τα βλήματα των όλμων εξερρυγνύονταν στις κορυφές των πεύκων τις οποίες και απέκοπταν. Οι Σκώτοι κατήλθαν από τα αυτοκίνητά τους, ενώ εξακολουθούσε η μάχη κι άρχισαν να μας περικυκλώνουν. Η μάχη κράτησε για 15 λεπτά".

Προσθέτει ο Τεύκος Λοΐζου:

" Ο Μάρκος Δράκος, ο Νεόφυτος Σοφοκλέους, ο Χρίστος Αποστόλου κι ο υποφαινόμενος μαχόμεστε αδιάκοπα ενώ οι άλλοι έξη άνδρες, σύμφωνα με το σχέδιο είχαν αποχωρήσει από τις αρχικές τους θέσεις κανονικά καλύπτοντας ο ένας τον άλλο.

" Υστερα ο Νεόφυτος Σοφοκλέους κι ο Χρίστος Αποστόλου καλυπτόμενοι από το Δράκο κι εμένα κατόρθωσαν κι αυτοί να αποχωρήσουν κανονικά. Τελικά ο Μάρκος Δράκος και εγώ αλληλοκαλυπτόμενοι πετύχαμε να διαφύγουμε".

Εξάλλου ο Νίκος Ιωάννου έγραψε αργότερα:

"Ερρίφθησαν κι από τις δυο πλευρές εκατοντάδες σφαίρες, οι δε Άγγλοι χρησιμοποίησαν και όλμους. Κατά τη διάρκεια της μάχης ένα από τα στρατιωτικά αυτοκίνητα προχώρησε κι έβαλλε εναντίον των θέσεων του Μάρκου Δράκου, Νεόφυτου Σοφοκλέους και Τεύκρου Λοΐζου, αλλά αυτοί κατόρθωσαν να διαφύγουν. Όλοι μετά την ενέδρα συναντηθήκαμε στο κρησφύγετο " Τρουλλινός" που δέσποζε του Καλοπαναγιώτη".

Η σύμπτυξη των ανταρτών έγινε με μεγάλη ταχύτητα κι ούτε έδωσε στον καθένα τη δυνατότητα να σκεφτεί εκείνη την ώρα ότι έπρεπε να ακολουθήσει διαφορετικό δρομολόγιο, ώστε να πάει στο δικό του

κρησφύγετο. Ο ένας ακολουθούσε τον άλλο προσπαθώντας να βρει κάλυψη κάτω από τα δένδρα καθώς έτρεχε στην κοίτη του ποταμού.

Η σύμπτυξη των δυο ομάδων μαζί ήταν εναντίον των κανονισμών, γιατί αυτό επέτρεψε στον ένα να μάθει το κρησφύγετο του άλλου. Κι αυτό ήταν εκείνο που προσπαθούσε να αποφύγει τόσο καιρό ο Παυλίδης.

Όμως προ του κινδύνου να συλληφθούν, μια κι οι Άγγλοι έστειλαν σε λίγο ενισχύσεις και ελικόπτερα που κτένιζαν την περιοχή ο καθένας προσπαθούσε να βρει καταφύγιο, παρά να σκέφτεται τους κανονισμούς εκείνη την ώρα.

Ο " Τρουλλινός " βρισκόταν σε μια ψηλή κορφή, όπου μόνο οι αετοί μπορούσαν να φθάσουν.

Κι όμως οι αντάρτες, χωρίς να υπολογίζουν και την ανηφόρα και τον κίνδυνο να εντοπισθούν από τους Άγγλους, προχώρησαν σταθερά προς αυτόν.

Μόλις έφθασαν στο κρησφύγετο ο Μάρκος Δράκος τους συγκέντρωσε όλους και τους έβαλε να προσευχηθούν. Ήταν πολύ θρήσκος ο Μάρκος Δράκος και πριν πάει σ' οποιαδήποτε επιχείρηση έβαζε τους άνδρες του να προσευχηθούν για την επιτυχία της αποστολής. Το ίδιο έκαμνε και τώρα μετά που τέλειωσε και κατόρθωσαν όλοι, να επιστρέψουν σώοι.

Στο λημέρι του "Τρουλλινού " οι αντάρτες πέρασαν πραγματικά δραματικές στιγμές.

Σύμφωνα με τον Τεύκρο Λοΐζου οι Άγγλοι περικύκλωσαν τη δασώδη περιοχή κι άρχισαν νυχθημερόν έρευνες.

" Μέσα στο λημέρι του " Τρουλλινού " πέντε άνδρες, μεταξύ των οποίων εγώ κι ο Μάρκος Δράκος ", σημειώνει ο Τεύκρος Λοΐζου ", παρεμείναμε για 17 ημέρες, τρώγοντας μια φορά την ημέρα από τις λίγες προμήθειες μας".

Εξω από το κρησφύγετο του "Τρουλλινού" υπήρχαν μερικά ξύλα. Κάποιος ρώτησε τί ήταν αυτά τα ξύλα και πήρε την απάντηση ότι προορίζονταν για το δεύτερο κρησφύγετο που είχαν κατασκευάσει και το οποίο δεν γνώριζε κανένας άλλος - ακόμα κι ο

τροφοδότης τους Ανδρέας Παυλίδης.

Μόνοι τους οι αντάρτες έπαιρναν και τα δικά τους μέτρα ασφαλείας σε περίπτωση που θα προδωνόταν το κρησφύγετο τους. Ομως τώρα όλοι γνώριζαν την ύπαρξη όχι μόνο του κρησφυγέτου του " Τρουλλινού" αλλά και του δεύτερου κρησφυγέτου εκτός από εκείνο στο οποίο διέμεναν.

Σύμφωνα με το Σάββα Ταλιαδώρο, η ομάδα του Πολύκαρπου Γιωρκάτζη έμεινε στο λημέρι του " Τρουλλινού" για εννιά μόνο μέρες και στη συνέχεια αναχώρησαν για το κρησφύγετο τους στις Γερακιές.

Ηταν μια δύσκολη πορεία, θυμάται ο Αντωνάκης Κυριάκου, και πολλές φορές πέρασαν δίπλα από τους Αγγλους με κίνδυνο να συλληφθούν. Άλλες φορές πάλι κρύβονταν στις παγωμένες και χιονισμένες κορφές κρυμμένοι μέσα στους θάμνους και τις Λατζιές χωρίς να υπολογίζουν ούτε κρύο ούτε καταιγίδες.

Η ενέδρα που είχαν στήσει οι ομάδες του Δράκου και του Γιωρκάτζη ήταν πραγματικά εντυπωσιακή και αιματηρή για τους Αγγλους.

Όπως παρατηρεί ο Νίκος Σοφοκλέους στην ενέδρα "εφονεύθη ένας στρατιώτης και τραυματίστηκαν τέσσερις άλλοι".

Με την ενέδρα ασχολήθηκαν ιδιαίτερα οι Αγγλοι που έστειλαν ειδική ομάδα η οποία μελέτησε τον τρόπο που ετοιμάστηκε με κάθε λεπτομέρεια.

Τις λεπτομέρειες περιέλαβαν σ ένα επίσημο έγγραφο τους **COS/1027** στο οποίο φαίνονταν καθαρά οι δυνατότητες που είχε η οργάνωση να προκαλεί προβλήματα στο βρετανικό στρατό.

Στο επίσημο έγγραφο τους περιέγραφαν ως εξής την ενέδρα των δυο ανταρτικών ομάδων (Χρονικό σελίδα **614**):

" Τρία οχήματα του ενός τόνου κινούνταν στις **12 11 1956** κατά μήκος της οδού Πεδουλά προς Λεύκα.

" Στο πρώτο όχημα επέβαινε αξιωματικός και έξι άνδρες, συμπεριλαμβανομένου του οδηγού. Στο δεύτερο και τρίτο όχημα επέβαιναν ανά πέντε άνδρες.

" Επί πλέον του συνήθους προσωπικού οπλισμού,

τα δυο πρώτα οχήματα έφεραν από ένα **L.M.C.** το δε τελευταίο επί πλέον ένα όλμο δυο ιντζών.

" Οι τρομοκράτες είχαν θέσεις περίπου παράλληλα προς το δρόμο στη λοφοσειρά (απέναντι από το δρόμο) με κλίση προς τα κάτω από δεξιά προς τα αριστερά, (το δεξιά βρίσκεται σε δασική διαχωριστική πέτρα, περίπου **100** υάρδες. Δεξιά και αριστερά υπήρχε περίπου απόσταση **50** υαρδών κι οι θέσεις των τρομοκρατών περίπου **10** υάρδες μεταξύ τους κατά μέσο όρο. Ο δρόμος ήταν σε στροφή κι η καμπή ήταν ευθεία για **45-50** περίπου υάρδες στο σημείο αυτό.

" Στην πλευρά του δρόμου, που βρισκόταν πιο κοντά προς τις κύριες θέσεις της ενέδρας, η πλαγιά κατερχόταν μάλλον απότομα από το δρόμο και κατέληγε σε βραχώδη κρημνό και ποτάμι περίπου **30** ποδών βάθους.

" Η μακρυνή πλευρά αποτελείτο από απότομους βράχους στη βάση ύψους **10-20** ποδών και πιο κάτω απότομη ανοικτή πλαγιά με ακανθώδεις κι άλλους χαμηλούς θάμνους, που έφθανε μέχρι τις θέσεις της ενέδρας, στην χαράδρα **50-100** ποδών πάνω από την κοίτη του ποταμού.

" Η ομάδα που ερεύνησε την περιοχή εκ των υστέρων χρειάστηκε περίπου δέκα λεπτά για να φθάσει στις θέσεις της ενέδρας χωρίς να βάλλεται.

" Η πλησιέστερη (αριστερά) πλευρά του δρόμου ήταν απότομη, μάλλον γυμνή κατωφέρεια που ανερχόταν από το δρόμο **250** πόδια, με μερικά σκόρπια πεύκα κατά διαστήματα.

" Οι κύριες θέσεις ήσαν οκτώ, από τις οποίες η πλέον χαμηλή (έναντι αριστερά) δεν φαινόταν να είχε χρησιμοποιηθεί. Δυο άλλες θέσεις φαίνεται κατασκευάστηκαν για δυο άνδρες η κάθε μια. Όλες ήσαν καλώς κατασκευασμένες. Πέτρες και χώμα ανασκάφηκαν για να σχηματίσουν θέσεις βολής μπροστά δε κτίστηκαν πέτρες με σχισμές για τα όπλα. Όλα καμουφλαρισμένα με κομμένα κλαδιά πεύκων και

τοπική βλάβιση.

" Στο πίσω μέρος υπήρχε ένας (ίσως δυο) τρομοκράτες άγνωστοι στους άνδρες στους οποίους στήθηκε η ενέδρα, οι οποίοι κατά τη διάρκεια της δράσεως έριπταν χειροβομβίδες από απόσταση περίπου **30** υάρδων. Οι άνδρες αναφέρουν ότι πυροβολήθηκαν επίσης από εδώ με Στεν, αλλά δεν ανευρέθησαν κενοί κάλυκες.

" Στην περιοχή αργότερα ανευρέθη χειροβομβίδα, σωλήνας με γόμωση και καψύλιο.

" Οι θέσεις των τρομοκρατών κατασκευάστηκαν (κρίνοντας από τις άδειες κονσέρβες κλπ) δυο μέρες πριν. Κάθε θέση τρομοκράτη περιείχε αρκετή τροφή για, τουλάχιστον, άλλες **24** ώρες.

Η ΕΝΕΔΡΑ

" Το πρώτο και δεύτερο όχημα απείχαν περίπου **40** υάρδες. Το τρίτο όχημα **70** υάρδες πίσω από το δεύτερο. Η μέγιστη ορατότητα μεταξύ των οχημάτων στο ελίσσόμενο αυτό μέρος του δρόμου ήταν μεταξύ **30-100** υάρδες στα περισσότερα μέρη.

" Το πρώτο όχημα υπέστη βαρύ καταιγισμό από πυρά αυτομάτου, όταν έστριβε τη γωνία του δρόμου προς τη μικρή ευθεία. Ο οδηγός πληγώθηκε και το όχημα σταμάτησε. Άμέσως οι επιβαίνοντες πήραν θέσεις γύρω από το όχημα κι ανταπέδωσαν το πυρ.

" Οι επιβαίνοντες στο δεύτερο όχημα άκουσαν τους πυροβολισμούς όταν περνούσαν τη στροφή, είδαν το πρώτο όχημα σταμάτησαν, πήραν θέσεις και ανταπέδωσαν το πυρ. Μέχρις ότου σταματήσει το όχημα είχε εισέλθει στη φονική ζώνη των τρομοκρατών.

" Το τρίτο όχημα πέρασε τη φονική ζώνη, έστριψε στην επομένη στροφή και σταμάτησε. Εκείνη την ώρα δεν έγινε αντιληπτόν ότι η θέση του **LMC** των τρομοκρατών κάλυπτε αυτό το μέρος του δρόμου. Οι επιβαίνοντες στο αυτοκίνητο κατήλθαν κι ανταπέδωσαν το πυρ με όλμο δύο ινιζών και με τα

προσωπικά τους όπλα.

" Η Ομάδα που ανταπέδιδε το πυρ μπόρεσε να διαπιστώσει τις θέσεις του **LMC** και του Στεν των τρομοκρατών αρκετά γρήγορα, οι άλλες όμως θέσεις δεν εντοπίστηκαν μέχρις ότου οι τρομοκράτες άρχισαν να αποσύρονται.

" Με εξαίρεση το **LMC** όλα τα όπλα των τρομοκρατών ήσαν κρυμμένα και πυροβολούσαν μόνο από τις σχισμές. Ο πυροβολητής του **LMC** ήταν εν μέρει κρυμμένος πίσω από πέτρες.

" Η δράση διήρκεσε **15-20** λεπτά οι δε τρομοκράτες κατόπιν απεσύρθησαν στην κοιλάδα πέραν της χαράδρας.

" Απομακρύνθηκαν ένας- ένας κι οι πυροβολισμοί συνεχίζονταν μέχρις ότου η θέση εγκαταλείπεται οριστικά.

ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ

" Αν και ο επικεφαλής αξιωματικός συζήτησε το ζήτημα καταδίωξης από την ομάδα που έπεσε στην ενέδρα, αυτό ήταν εντελώς εκτός συζητήσεως εξ αιτίας:

α. Των θυμάτων.

β. Της φύσεως του χώρου.

γ. Της έλλειψης πυρομαχικών λόγω παράτασης της μάχης.

" Το εκκαθαριστικό απόσπασμα έφθασε επί τόπου **45** λεπτά μετά την ενέδρα, αλλά δεν είχε επιτυχία.

" Η ενέδρα αυτή είναι η πρώτη κατά την οποία οι αντάρτες παρέμειναν να ανταλλάσουν πυρά μετά την αρχική τους επίθεση. Συνήθως η ακολουθούμενη τακτική των ανδρών, είναι "κτύπα και φύγε". Η επιδεξιότητα στην εκλογή θέσεως και εκτελέσεως ενεδρών διαφέρει σημαντικά από μέρος σε μέρος, ανάλογα με την ικανότητα και τη δυναμικότητα της ομάδας που την εκτελεί.

ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΝΕΔΡΑΣ

" Στην περίπτωση αυτή οι θέσεις της ενέδρας επελέγησαν κι απεκρύβησαν με μεγάλη πείρα. Από τα ίχνη που είχαν εναπομείνει φαίνεται ότι οι τρομοκράτες παρέμειναν εκεί ενεδρεύοντες στις θέσεις τους για δυο ημέρες, κατά πάσαν πιθανότητα, αναμένοντες να παρουσιασθεί στόχος άξιος λόγου.

" Ακόμη όταν ανοίχθηκε πυρ απ όλες τις θέσεις, μόνο δυο από τις θέσεις αυτές εντοπίστηκαν απ όλη την ομάδα που ανταπέδιδε πυρ, αν και η δράση διήρκεσε περίπου **20** λεπτά.

" **10-12** τρομοκράτες πήραν μέρος στην ενέδρα αυτή, χρησιμοποίησαν **LMC**, **Στεν**, **Τόμσον**, **SMSS** και ιταλικά αυτόματα όπλα.

" Προετοιμάστηκαν **8** θέσεις από τις οποίες **7** οριστικά επανδρώθηκαν και χρησιμοποιήθηκαν. Από το βάρος της δύναμews πυρός είναι φανερόν ότι σκοπός ήταν η εκμηδένιση της φάλαγγας αυτοκινητοπομπής. Ο σκοπός αυτός απεφεύχθη μόνο με την ανταπόδοση του πυρός από δύο όλμους, αυτομάτων όπλων και τυφεκίων.

" Εξ αιτίας της φύσεως του εδάφους, μεταξύ των θέσεων των τρομοκρατών και του δρόμου, κατέστη αδύνατο στους συνοδούς της φάλαγγας να κάμουν άμεση επίθεση, διότι το έδαφος δεν ήταν καθόλου υποβοηθητικό για τις δυνάμεις ασφαλείας.

" Η θέση περιπλέχθηκε περισσότερο από το τρίτο όχημα της φάλαγγας που προχώρησε περνώντας τα πρώτα δυο και σταματώντας στην καμπή, όπου νομιζόταν "νεκρή ζώνη".

" Στην πραγματικότητα το **LMC** των τρομοκρατών τοποθετήθηκε για να καλύπτει εκείνο το μέρος του δρόμου κι έτσι τα τρία οχήματα βρίσκονταν υπό άμεση βολή.

" Η δράση αυτή δεικνύει τη δυσκολία των οχημάτων συνοδείας να γνωρίζουν τι συμβαίνει στα οχήματα που προηγούνται".